

Vec C-676/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

11. december 2020

Vnútroštátny súd:

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

23. november 2020

Žalobca:

Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (ASADE)

Žalovaný:

Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Predmet konania vo veci samej

Predmetom konania vo veci samej je objasnenie zákonnosti právnej úpravy Comunidad Autónoma de Aragón (autonómne spoločenstvo Aragósko, Španielsko), ktorá dovoľuje verejným obstarávateľom uzatvárať s neziskovými súkromnými organizáciami dohody o poskytovaní sociálnych služieb osobám bez použitia postupov stanovených v právnych predpisoch Únie týkajúcich sa verejného obstarávania.

Predmet a právny základ konania návrhu na začatie prejudiciálneho konania

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu – Článok 267 ZFEÚ – Verejné zákazky – Články 49 a 56 ZFEÚ – Smernica 2014/24/EÚ – Smernica 2006/123/ES – Vnútroštátne právne predpisy, ktoré dovoľujú verejným obstarávateľom uzatvárať s neziskovými súkromnými organizáciami dohody o poskytovaní sociálnych služieb osobám bez použitia postupov stanovených v právnych predpisoch Únie týkajúcich sa verejného obstarávania“

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátna právna úprava, ktorá dovoľuje verejným obstarávateľom uzatvárať s neziskovými súkromnými organizáciami – nielen dobrovoľníckymi združeniami – dohody o poskytovaní akýchkoľvek sociálnych služieb osobám za náhradu nákladov bez použitia postupov stanovených v smernici o obstarávaní [2014/24/EÚ] a bez ohľadu na odhadovanú hodnotu, a to jednoducho na základe predchádzajúceho označenia týchto služieb za nezmluvné, zlučiteľná s právom Únie – článkom 49 ZFEÚ a článkami 76 a 77 (v spojení s článkom 74 a prílohou XIV) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014?
2. Je vnútroštátna právna úprava, ktorá na poskytovanie zdravotníckych alebo sociálnych služieb všeobecného záujmu dovoľuje obísť právne predpisy týkajúce sa verejného obstarávania, použitím postupu súčinnosti ako doplnku alebo náhrady priamej správy, nie z dôvodov vhodnosti uvedeného postupu pre riadne poskytovanie služby, ale pre dosahovanie konkrétnych cieľov sociálnej politiky, ktoré ovplyvňujú spôsob poskytovania služby, alebo ktoré sa vyžadujú od subjektu povereného poskytovaním služby, aby bol vybraný za poskytovateľa služby, a to napriek zachovaniu platnosti zásad verejnosti, hospodárskej súťaže a transparentnosti, zlučiteľná s právom Únie – článkom 49 ZFEÚ a článkami 76 a 77 (v spojení

- s článkom 74 a prílohou XIV) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014?
3. Ak je to tak, je výlučná a vylučujúca výhrada tejto formy zásahu neziskovým organizáciám – nielen dobrovoľníckym združeniam – zlučiteľná s právom Únie – už citovanými ustanoveniami a okrem toho s článkom 15 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2007 o službách na vnútornom trhu – aj keď je dodržaná zásada transparentnosti a verejnosti?
 4. Je v súlade s článkom 15 ods. 2 písm. b) smernice o službách [2006/123/ES] možný taký výklad, že poskytnutie diskrečnej právomoci verejným obstarávateľom na využitie súčinnosti pri poverení neziskových organizácií správou sociálnych a zdravotníckych služieb znamená podmieňovať prístup k týmto službám podľa právnej formy? V prípade, že by odpoveď na túto otázku bola kladná, je vnútroštátna právna úprava, akou je predmetná právna úprava, pre ktorú štát neoznámil Komisii zahrnutie podmienky týkajúcej sa právnej formy, platná vzhľadom na článok 15 ods. 7 smernice o službách?
 5. V prípade, že by odpovede na predchádzajúce otázky boli kladné, majú sa články 49 a 56 ZFEÚ, články 76 a 77 (v spojení s článkom 74 a prílohou XIV) smernice o verejnom obstarávaní [2014/24/EÚ] a článok 15 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu vykladať v tom zmysle, že dovoľujú verejným obstarávateľom, aby na účely výberu neziskovej organizácie (nielen dobrovoľníckych združení), s ktorou sa uzavrie dohoda o poskytovaní akýchkoľvek sociálnych služieb osobám – nielen tých, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 2 písm. j) spomenutej smernice – zaradili medzi výberové kritériá *existenciu zariadenia v mieste alebo zemepisnej oblasti, kde sa bude služba poskytovať?*

Uvedené ustanovenia práva Únie

Články 49 a 56 ZFEÚ.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65): odôvodnenia 6 a 114 a články 76 a 77 (v spojení s článkom 74 a prílohou XIV).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36): článok 15 ods. 2 a 7.

Rozsudok Súdneho dvora z 19. decembra 2012, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce a i. (C-159/11, EU:C:2012:817).

Rozsudok Súdneho dvora z 13. júna 2013, Piepenbrock (C-386/11, EU:C:2013:385).

Rozsudok Súdneho dvora z 19. júna 2014, Centro Hospitalar de Setúbal a SUCH (C-574/12, EU:C:2014:2004).

Rozsudok Súdneho dvora z 11. decembra 2014, Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino“ a i. (C-113/13, EU:C:2014:2440).

Rozsudok Súdneho dvora z 28. januára 2016, Casta a i. (C-50/14, EU:C:2016:56).

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Na vnútroštátnej úrovni

Ley 9/2017, de 8 de noviembre, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014 (en lo sucesivo, «Ley estatal 9/2017»): preámbulo, artículo 11, apartado 6, y disposiciones adicionales 47^a a 49^a (zákon č. 9/2017 z 8. februára 2017 o verejných zákazkách, ktorým sa do španielskeho právneho poriadku preberajú smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ a 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 (ďalej len „vnútroštátny zákon č. 9/2017“): preambula, článok 11 ods. 6 a dodatočné ustanovenia 47 až 49.

Na úrovni autonómnej oblasti

Ley Orgánica 5/2007, de 20 de abril, de reforma del Estatuto de Autonomía de Aragón: artículos 71, punto 34, 71, punto 55, y 73 (organický zákon č. 5/2007 z 20. apríla 2007, ktorým sa mení štatút autonómneho spoločenstva Aragónsko): článok 71 bod 34, článok 71 bod 55 a článok 73.

Ley 11/2016, de 15 de diciembre, de acción concertada para la prestación a las personas de servicios de carácter social y sanitario (en lo sucesivo, «Ley autonómica 11/2016»): preámbulo, artículos 2 a 6, disposición adicional 4^a y disposición final 2^a (zákon č. 11/2016 z 15. decembra 2016 o súčinnosti pri poskytovaní sociálnych a zdravotníckych služieb osobám) (ďalej len „zákon autonómneho spoločenstva č. 11/2016“): preambula, články 2 až 6, dodatočné ustanovenie 4 a záverečné ustanovenie 2.

Decreto 62/2017, de 11 de abril, del Gobierno de Aragón, sobre acuerdos de acción concertada de servicios sanitarios y convenios de vinculación con entidades públicas y entidades sin ánimo de lucro (en lo sucesivo, «Decreto autonómico 62/2017»): artículos 1, 3, 4, 6, 7 y 9 a 13, disposiciones adicionales 1^a y 2^a y disposición transitoria única (dekrét č. 62/2017 z 11. apríla 2017 vlády autonómneho spoločenstva Aragónsko o dohodách o súčinnosti v oblasti zdravotníckych služieb a o dohodách o spolupráci s verejnými subjektmi

a neziskovými organizáciami (ďalej len „dekrét autonómneho spoločenstva č. 62/2017“): články 1, 3, 4, 6, 7 a 9 až 13, dodatočné ustanovenia 1 a 2 a jediné prechodné ustanovenie.

Orden SAN/1221/2017, de 21 de julio, por la que se establecen los precios y tarifas máximas aplicables en la prestación de servicios sanitarios con medios ajenos al Sistema de Salud de Aragón (en lo sucesivo, «Orden autonómica SAN/1221/2017«): artículo 2 (nariadenie SAN/1221/2017 z 21. júla 2017, ktorým sa stanovujú maximálne sumy a poplatky uplatniteľné pri poskytovaní zdravotníckych služieb nepriamo systému zdravotnej starostlivosti autonómneho spoločenstva Aragónsko) (ďalej len „nariadenie autonómneho spoločenstva SAN/1221/2017“): článok 2.

Orden del Consejero de Sanidad por la que se aprueba el expediente relativo al acuerdo de acción concertada para la atención en dispositivos asistenciales de carácter residencial para enfermos de SIDA en la Comunidad Autónoma de Aragón, de 21 de agosto de 2017 (en lo sucesivo, «Orden autonómica relativa a la asistencia para enfermos de SIDA«) (nariadenie ministra zdravotníctva, ktorým sa schvaľuje konanie týkajúce sa dohody o súčinnosti pri poskytovaní starostlivosti v zariadeniach určených na bývanie a poskytovanie starostlivosti pre osoby postihnuté AIDS v autonómnom spoločenstve Aragónsko z 21. augusta 2017) (ďalej len „nariadenie autonómneho spoločenstva o starostlivosti o osoby postihnuté AIDS“).

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

Súhrn právnych predpisov

- 1 Comunidad Autónoma de Aragón (autonómne spoločenstvo Aragónsko) prijalo na základe právomocí, ktoré mu Constitución Española (španielska ústava) priznáva v oblasti sociálnej pomoci, a právomocí, ktoré mu priznáva štatút autonómie, najmä v oblasti sociálnej činnosti, verejného zdravia a vzdelávania, zákon autonómneho spoločenstva č. 11/2016, ktorý bol vykonaný dekrétom autonómneho spoločenstva č. 62/2017. Uvedenými právnymi predpismi bol v podstate vytvorený a upravený postup súčinnosti pri poskytovaní sociálnych a zdravotníckych služieb osobám, pričom uzatváranie dohôd o súčinnosti bolo vyhradené verejným subjektom a súkromným neziskovým organizáciám (v dôsledku toho boli vylúčené ziskové organizácie). K tomuto súboru pravidiel bolo pripojené rozhodnutie autonómneho spoločenstva SAN/1221/2017, ktoré stanovilo poplatky za poskytovanie zdravotníckych služieb nepriamo.
- 2 Na základe pôvodnej právnej úpravy bolo prijaté nariadenie autonómneho spoločenstva o pomoci osobám postihnutým AIDS, ktoré bolo priamo spochybnené v tomto konaní.
- 3 Je potrebné poznamenať, že citovaná právna úprava autonómneho spoločenstva bola v celom rozsahu prijatá pred prijatím vnútroštátneho zákona č. 9/2017, ktorý

upravuje verejné obstarávanie v Španielsku – oblasť, ktorá patrí do výlučnej právomoci štátu – a preberá do španielskeho právneho poriadku okrem iných smerníc, smernicu 2014/24.

Konanie vo veci samej

- 4 V októbri 2017 Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (štátne združenie organizácií poskytujúcich služby domácej starostlivosti (ďalej len „ASADE“) podalo na vnútroštátnom súde žalobu vo veci správneho súdnictva proti nariadeniu autonómneho spoločenstva o starostlivosti o osoby postihnuté AIDS. V tejto žalobe navrhovalo – okrem zrušenia uvedeného nariadenia – určiť neplatnosť nariadenia autonómneho spoločenstva SAN/1221/2017 a dekrétu autonómneho spoločenstva č. 62/2017, ako aj predložiť Súdneho dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu, pokiaľ ide o zlučiteľnosť zákona autonómneho spoločenstva č. 11/2016, najmä jeho článku 2, a uvedeného dekrétu autonómneho spoločenstva č. 62/2017 s článkom 49 ZFEÚ, článkom 77 smernice 2014/24 a článkom 15 ods. 2 smernice 2006/123.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 5 Žalobca, ASADE tvrdí, že je nevyhnutné predložiť Súdneho dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu zákona autonómneho spoločenstva č. 11/2016 a dekrétu autonómneho spoločenstva č. 62/2017, pretože právna úprava autonómneho spoločenstva sa nemôže vyhnúť uplatňovaniu právnych predpisov týkajúcich sa verejného obstarávania. Uvádza, že právna úprava autonómneho spoločenstva stanovuje postupy zadávania zákaziek, ktoré sú podobné zákazkám na služby, ale ku ktorým majú prístup iba neziskové organizácie, a je teda v rozpore s článkom 49 ZFEÚ a článkom 15 smernice 2006/123. Domnieva sa, že podľa judikatúry Súdneho dvora [rozsudky Centro Hospitalar de Setúbal a SUCH (C-574/12) a CASTA a i. (C-50/14)] je možné len obmedzenie slobody usadiť sa, ktorým sa prevádzkovateľom, ktorí majú osobitnú právnu formu, ako sú neziskové organizácie, obmedzuje prístup k určitým činnostiam, ak sú splnené konkrétne výnimočné dôvody súvisiace so zásadou solidarity a rozpočtovej efektívnosti. Uvádza, že judikatúra Súdneho dvora len uznala možnosť zadávať zákazky priamo dobrovoľníckym združeniam, ale že sporná právna úprava autonómneho spoločenstva uplatňuje uvedenú výnimku nielen na uvedené združenia, ale aj na neziskové organizácie, čo rozširuje možnosti uvedeného obmedzenia. Domnieva sa, že sporná právna úprava autonómneho spoločenstva spôsobuje neplatnosť dôvodu rozpočtovej efektívnosti, keďže nariadenie autonómneho spoločenstva SAN/1221/2017 stanovuje rovnaké poplatky za služby pre neziskové organizácie, ako aj ziskové organizácie, s ktorými bola uzavretá zmluva podľa právnych predpisov o verejnom obstarávaní, a že uvedené poplatky sa uplatňujú na všetky prípady poskytovania služieb nepriamo bez rozlišovania medzi súčinnosťou a nepriamou správou.

- 6 Consejería de Sanidad (ministerstvo zdravotníctva) tvrdí, že v súlade s článkom 14 a 106 ZFEÚ, v protokole č. 26 pripojenom k Zmluve a v odôvodnení 114 smernice 2014/24, autonómne spoločenstvá, vrátane autonómneho spoločenstva Aragónsko, prijali právne predpisy v tejto oblasti na základe svojej právomoci organizovať sociálne služby všeobecného záujmu a rozhodli sa zaviesť rôzne formy správy tohto typu služieb tým, že obchodným subjektom umožnili prístup k správe týchto služieb prostredníctvom nepriamej správy. V dôsledku toho nemožno dospieť k záveru, že subjekty iné ako neziskové organizácie sú vylúčené zo správy tohto druhu služieb. Tvrdí, že to nie je zákon autonómneho spoločenstva č. 11/2016, ktorý vytvoril tretí spôsob správy služieb všeobecného záujmu, ale smernica 2014/24, a že túto možnosť do vnútroštátneho právneho poriadku prebralo autonómne spoločenstvo Aragónsko. Právne predpisy týkajúce sa súčinnosti nie sú v rozpore s právnymi predpismi týkajúcimi sa verejného obstarávania, pretože sú to rozdielne spôsoby, keďže v prípade súčinnosti nejde o obstarávanie. Ministerstvo zdravotníctva sa domnieva, že nedochádza k porušeniu slobody usadiť sa ani slobody poskytovať služby, pretože vyhradenie výkonu súčinnosti v oblasti zdravia neziskovým organizáciám, najmä pre správu zariadení určených na bývanie pre osoby postihnuté AIDS, považuje za v súlade s právom Únie. Podľa jeho názoru uvedená výhrada je dostatočne odôvodnená zásadami práva Únie týkajúcimi sa univerzality a solidarity, ako aj dôvodmi hospodárskej efektívnosti a primeranosti, keďže umožňuje, aby bola táto služba všeobecného záujmu zabezpečovaná v podmienkach hospodárskej vyrovnanosti organizáciami, ktoré boli založené predovšetkým na to, aby slúžili všeobecnému záujmu, v súlade s judikatúrou Únie.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Právna problematika

- 7 Vnútroštátny súd v prvom rade uvádza, že vzhľadom na rozhodnutia Súdneho dvora, ako sú rozsudky Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce (C-159/11) a Piepenbrock (C-386/11), pojem odplatná zmluva sa vzťahuje aj na zmluvy, pri ktorých sa dohodnutá odplata obmedzuje na náhradu nákladov vynaložených na poskytnutie služby, ktorá je predmetom zmluvy. Alebo, ako uvádza Súdny dvor v rozsudkoch CASTA a i. (C-50/14) a Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino“ a i. (C-113/13), zmluva sa nemôže vyhnúť pojmu verejná zákazka len z toho dôvodu, že dohodnutá odplata sa obmedzuje na náhradu nákladov vynaložených na poskytnutie dohodnutej služby alebo že táto zmluva sa uzatvára s neziskovým subjektom. Vnútroštátny súd pripomína, že v rozsudku CASTA a i. (C-50/14) Súdny dvor rozhodol, že priame zadanie služby dobrovoľníckemu združeniu bez zverejnenia je v súlade s právom Únie pod podmienkou, že rozhodnutie zodpovedá kritériu rozpočtovej efektívnosti a že týmto pridelením prispieva k naplneniu sociálneho účelu a k dosiahnutiu cieľov solidarity.

- 8 Vnútroštátny súd však uvádza, že hoci odôvodnenie 114, ako aj články 76 a 77 smernice 2014/24 sú založené na všeobecnom pravidle uplatnenia pravidiel verejného obstarávania, členským štátom je ponechaná široká miera voľnosti, aby mohli poskytovať zdravotnícke a sociálne služby všeobecného záujmu samy alebo aby mohli organizovať spôsob poskytovania týchto služieb, pričom výhrady zákaziek (článok 77) sú povolené a dokonca aj priame zadávanie zákaziek, ako to vyplýva zo záverečnej časti odôvodnenia 114, v ktorej sa uvádzajú príklady štandardných postupov alebo organizácie nad rámec postupu uzatvárania zmlúv.
- 9 Vnútroštátny súd teda usudzuje, že smernica 2014/24 priznáva štátom slobodu poskytovať takéto služby samy bez podliehania pravidlám verejného obstarávania, ale v širšom zmysle slova, teda bez diskriminácie medzi subjektmi pôsobiacimi na trhu a subjektmi, ktoré nepôsobia na trhu alebo medzi ziskovými alebo neziskovými subjektmi, a že judikatúra Súdneho dvora sa len výnimočne vyslovila v prospech možnosti priameho zadania určitých typov služieb dobrovoľníckym združeniam bez zverejnenia, ak sa takéto rozhodnutie odôvodní dôvodmi rozpočtovej efektívnosti a sleduje sa ním naplnenie cieľa solidarity a sociálneho účelu.
- 10 Pokiaľ ide o sporný zákon autonómneho spoločenstva č. 11/2016, vnútroštátny súd uvádza, že v ňom súčinnosť predstavuje možnosť pre správu sociálnych a zdravotníckych služieb spolu s priamou správou a nepriamou správou prostredníctvom verejného obstarávania. (článok 2). Orgány verejnej správy môžu tento druh služieb poskytovať ktorýmkoľvek z troch uvedených spôsobov. Súčinnosť je vymedzená ako organizačný nástroj nezmluvnej povahy (článok 3) a je koncipovaná ako subsidiárna možnosť priamej správy v súvislosti so službami, ktoré majú byť priamo poskytované orgánmi verejnej správy (dodatkové ustanovenie 4).
- 11 Vnútroštátny súd sa domnieva, že zo znenia citovaných ustanovení a z článku 5 ods. 2 a 4 zákona autonómneho spoločenstva č. 11/2016 vyplýva, že využitie súčinnosti správnym orgánom subsidiárne k priamej správe nie je definované špecifickým alebo osobitým charakterom služieb, ktoré sa majú poskytnúť (zákon umožňuje dospieť k záveru, že ktorýkoľvek z troch uvedených spôsobov je vhodný pre riadne poskytovanie tohto druhu služieb), ale skôr cieľom, ktorý sa sleduje jej využitím, a ktorý odôvodňuje subjekt, ktorý ju má poskytnúť. Treba zohľadniť skutočnosť, že článok 5 ods. 2 uvedeného zákona tým, že definuje prípady uplatnenia tohto postupu, predpokladá tri alternatívne situácie, takže jeho využitie nemusí byť nevyhnutne odôvodnené „vhodnosťou tejto formy správy konkrétnym obsahom služby, ktorá sa má poskytnúť“.
- 12 Vnútroštátny súd vykladá cieľ súčinnosti takým spôsobom, že nejde ani tak o vhodné poskytnutie určitej služby vo verejnom záujme – sporná právna úprava na rozdiel od právnych predpisov Únie týkajúcich sa verejného obstarávania nevymedzuje konkrétne služby – keďže táto vhodnosť by mohla byť uspokojená tiež prostredníctvom obstarávania, než o poskytnutie služby neziskovou organizáciou, ktorá má určité vlastnosti. V dôsledku toho využitie súčinnosti nie

je dané poskytnutím služby, ale charakteristikou toho, kto ju má poskytnúť. Vzhľadom na ustanovenia článku 5 ods. 4 zákona autonómneho spoločenstva č. 11/2016 sa teda zdá, že tento postup sa chápe ako nástroj sociálnej politiky, ktorý uplatňujú neziskové organizácie vo všeobecnosti, a konkrétne subjekty vybrané správnym orgánom.

- 13 To však znamená, že sa predpokladá, že každá nezisková organizácia z dôvodu, že je nezisková, je rozpočtovo a finančne efektívna, čo v žiadnom prípade nemožno vyvodiť z právnej úpravy Únie ani z výnimočného prípadu, keď Súdny dvor pripustil neuplatnenie postupu obstarávania a uskutočniteľnosť priameho zadania určitých služieb, ktoré boli uznané výlučne a výhradne vo vzťahu k dobrovoľníckym združeniam, bez zverejnenia. K tomu je potrebné doplniť, že nepriama správa (prostredníctvom obstarávania) a súčinnosť sa zdajú byť z ekonomického hľadiska rovnako účinné, pretože nariadenie autonómneho spoločenstva SAN/1221/2017 sa bez rozdielu uplatňuje v oboch prípadoch.
- 14 V konečnom dôsledku je súčinnosť vyhradená výlučne neziskovým organizáciám na poskytovanie zdravotníckych alebo sociálnych služieb všeobecného záujmu. Táto činnosť sa považuje za subsidiárnu vo vzťahu k priamemu poskytovaniu týchto služieb orgánmi verejnej správy nie prostredníctvom odkazu na vhodné poskytovanie uvedených služieb (t. j. úplné uspokojenie občana), ale pomocou odkazu na naplnenie určitých cieľov sociálnej politiky správneho orgánu v každom jednotlivom prípade. Neziskové organizácie sa stávajú vykonávateľmi takejto politiky a týchto cieľov.

Odôvodnenie nevyhnutnosti podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 15 Vnútroštátny súd uvádza, že predmetom žaloby je nariadenie autonómneho spoločenstva o starostlivosti o osoby postihnuté AIDS. V tomto nariadení je súčinnosť s neziskovými organizáciami odôvodnená len okrajovo a stručne nedostupnosťou vlastných nástrojov správneho orgánu poskytujúceho uvedenú verejnú službu všeobecného záujmu, nevhodnosťou rozšírenia osobných a materiálnych prostriedkov, ktorými disponuje tento správny orgán, a potrebou zachovať kontinuitu služieb starostlivosti o osoby postihnuté AIDS v Aragónsku.
- 16 Platnosť napadnutého správneho aktu závisí od súladu uplatniteľnej právnej úpravy s právom Únie, čo odôvodňuje predloženie tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Je zrejmé, že ak normatívny výber stanovený zákonom autonómneho spoločenstva č. 11/2016, pokiaľ ide o súčinnosť ako techniku správy, ktorá je subsidiárna vo vzťahu k priamej správe určitých služieb všeobecného záujmu, nie je v súlade s právom Únie, a to z dôvodu porušenia okrem iných zásad, zásady slobody usadiť sa, napadnutý správny akt ťažko môže byť v súlade s týmto právom, a teda nie je potrebné rozhodnúť o primeranosti uvedeného aktu vo vzťahu k uplatniteľnej právnej úprave.